

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **JUDr. Z. N., Ph.D.**
bytem X

proti
žalované: **Ministryně spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v nepodání návrhu na zahájení kárného řízení proti soudkyni O. s. P., JUDr. M. N.

takto:

- I.** Žaloba se odmítá.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou 7. 11. 2025 se žalobkyně domáhá ochrany před shora popsáním nezákonným zásahem žalované.
2. Soud se musel v první řadě zabývat tím, zda lze žalobu ve správním soudnictví věcně projednat. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“), *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*
3. Podle 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“), b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách.
4. Žaloba je koncipována jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s., podle něž *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
5. Obecně platí, že aby soud mohl přistoupit k meritornímu přezkumu tvrzeného zkrácení na právech ze strany správního orgánu, musí být takové zkrácení myslitelné, tedy alespoň hypoteticky možné. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v

rozsudku 7 As 155/2015, č. 3687/2018 Sb. NSS z 21. 11. 2017 vyložil, že „pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem ‚zásahem‘ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“ Tento rozsudek byl posléze zrušen Ústavním soudem, ale nikoli pro nesprávnost citovaného názoru, na nějž správní soudy naopak navázaly v dalších svých rozhodnutích (srov. rozsudek NSS 1 As 202/2018 z 10. 1. 2019, bod 27, nebo rozsudek rozšířeného senátu NSS 6 As 108/2019, č. 4178/2021 Sb. NSS z 26. 3. 2021, bod 81).

6. Naposled citovaný rozsudek a následná judikatura správních soudů dovodily, že proti nezahájení řízení z moci úřední lze v určitých případech brojit zásahovou žalobou podle § 82 s. ř. s. Jednou z podmínek pro přípustnost takové žaloby však je, že v důsledku tvrzeného nezákonného zásahu může dojít k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce.
7. Zároveň však správní soudy shledaly, že výsledek disciplinárního řízení by však neměl přímý dopad do práv toho, kdo podal podnět k jeho zahájení; rozhodovalo by se v něm pouze o právech a povinnostech toho, s nímž by bylo disciplinární řízení zahájeno. NSS i Ústavní soud opakovaně potvrdily, že negativní vyřízení podnětu k zahájení disciplinárního řízení profesní komorou, ať už Českou komoru architektů nebo Českou lékařskou komorou, není zásahem do veřejných subjektivních práv podatele ani jiné osoby, a nelze proti takovému postupu tedy brojit zásahovou žalobou (srov. rozsudky NSS 1 As 394/2020, č. 4186/2021 Sb. NSS z 15. 4. 2021, 3 As 129/2021 z 19. 4. 2022 či 5 As 209/2021 z 23. 8. 2022, a dále pak usnesení Ústavního soudu IV. ÚS 1571/21 z 31. 8. 2021 a III. ÚS 1636/22 z 2. 8. 2022).
8. Je zde zjevná analogie s řízením o přestupcích: Osoba poškozená přestupkem může chtít, aby byl přestupce potrestán, zahájení ani vydání rozhodnutí v přestupkovém řízení se však nemůže domoci, neboť „posouzení viny a případné uložení sankce v rámci správního trestání má čistě veřejnoprávní povahu a odehrává se výlučně ve vztahu státu a obviněného. Třetí osoba (ať již jiný obviněný, poškozený nebo jiná osoba) nemá subjektivní právo domáhat se zahájení řízení o správním deliktu s jiným subjektem nebo požadovat uznání jeho viny“ (rozsudek NSS 8 Afs 25/2012 z 29. 1. 2015; obdobně usnesení Ústavního soudu II. ÚS 586/02 z 8. 10. 2002). Domoci se zahájení řízení o přestupku nelze ani cestou zásahové žaloby (srov. již citovaný rozsudek 6 As 108/2019, bod 84).
9. Výše řečené je třeba plně vztáhnout také na nynější věc. Disciplinární řízení spadá do oblasti správního trestání a kázeňský postih se považuje za přestupkovou sankci (srov. rozsudek NSS 8 As 250/2024 z 27. 5. 2025, bod 15 *a contrario*). I když se žalobkyně cítí poškozena postupem soudkyně v konkrétním soudním řízení, nemůže se zásahovou žalobou domoci zahájení kárného řízení proti ní. Posuzování viny a případné uložení trestu v takovém řízení má totiž čistě veřejnoprávní povahu a odehrává se výlučně ve vztahu státu, reprezentovaného ministryní spravedlnosti, a danou soudkyní. Rozhodnutí vydané v tomto řízení by do žalobkyniných veřejných subjektivních práv nijak nezasáhlo.
10. Žalobní tvrzení neposkytují oporu pro závěr, že by se žalovaný zásah mohl dotknout žalobkyniny právní sféry. Žalobu proto nebylo možné věcně projednat a soud ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 téhož zákona odmítl pro nepřípustnost.
11. Výrok o náhradě nákladů řízení jeho účastníků se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže žaloba byla odmítnuta.

K zaplacení soudního poplatku za žalobu soud žalobkyni dosud nevyzval, a proto ani nebylo možné rozhodovat o jeho případném vrácení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 20. listopadu 2025

JUDr. Ing. Viery Horčicová
předsedkyně senátu